

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Rok XXV | Warszawa, dnia 1 grudnia 1948 r. | Nr 18

TREŚĆ:

CZĘŚĆ A.

Dział ogólny.

338

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 października 1948 r. w sprawie nadzoru nad działalnością Komisji Koordynacji Przewozów w D.O.K.P.

W związku z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 6 maja 1948 r. o utworzeniu w D.O.K.P. Komisji Koordynacji Przewozów i wydaniem Regulaminu dla tych komisji (Dz. Urz. M. K. Nr. 10, poz. 184) wyjaśnia się, że opracowywanie, w porozumieniu z zainteresowanymi departamentami, wytycznych pracy dla tych komisji, koordynowanie, w porozumieniu z za-

interesowanymi departamentami, działalności tych komisji oraz nadzór nad ich działalnością, jako też rozpatrywanie sprawozdań tych komisji należy do zakresu działania Biura Planowania w Ministerstwie Komunikacji.
Nr. I. 1-1/33/48.

DZIAŁ PERSONALNY

339

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 7 października 1948 r. w sprawie dodatków funkcyjnych dla funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie §§ 38 —39 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych, oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 321) zarządzam co następuje:

1. Funkcjonariuszom państwowym zajmującym niżej wymienione stanowiska kierownicze wypłaca się dodatek funkcyjny w następującej wysokości:

stawka	stanowisko	złotych miesięcznie
	W Centralnym Zarządzie Ministerstwa Komunikacji:	
1	dyrektorowi departamentu (Gabinetu Ministra, biura)	15.000
2	wicedyrektorowi lub zastępcy dyrektora departamentu (Gabinetu Ministra, biura)	12.000
3	naczelnikowi wydziału	10.000
4	kierownikowi samodzielnego referatu, nie podległego naczelnikowi wydziału	7.000
	W Głównej Inspekcji Komunikacji:	
1	głównemu inspektorowi komunikacji	15.000
2	zastępcy głównego inspektora komunikacji	12.000
4	inspektorowi Głównej Inspekcji Komunikacji	7.000
	W Radzie Komunikacyjnej:	
1	przewodniczącemu (prezesowi) Rady Komunikacyjnej	15.000
2	zastępcy przewodniczącego (prezesa) Rady Komunikacyjnej	12.000
4	członkowi Rady Komunikacyjnej	7.000
	W Państwowym Instytucie Hydrologiczno-Meteorologicznym:	
1	dyrektorowi Państw. Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego	15.000
2	zastępcy dyrektora Państw. Instytutu Hydrologiczno - Meteorologicznego	12.000
3	naczelnikowi wydziału Państw. Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego	10.000
	W urzędach II instancji administracji państwowej:	
4	naczelnikowi wydziału komunikacyjnego	7.000
5	kierownikowi oddziału i inspektorowi	5.000
	W dyrekcjach okręgowych dróg wodnych	
2	dyrektorowi dyrekcji okręgowej dróg wodnych	12.000
4	naczelnikowi wydziału dyrekcji okręgowej dróg wodnych	7.000
5	inspektorowi w dyrekcji okręgowej dróg wodnych	5.000
	W urzędach I instancji administracji państwowej:	
4	kierownikowi powiatowego zarządu drogowego	7.000
5	kierownikowi państwowego zarządu wodnego	5.000

2. Górna granica płac przy przyznawaniu dodatku funkcyjnego nie obowiązuje.
3. Globalna kwota uposażenia pracowników, pobierających wyjątkowe uposażenie z tytułu wysokich kwalifikacji ulega podwyższeniu tylko o tyle złotych, o ile złotych wkalkulowany w nią nowy dodatek funkcyjny wraz z uposażeniem zasadniczym i dodatkiem wyrównawczym (obowiązującym w I i II instancji od dnia 1 września 1948 r.) oraz ewentualnym dodatkiem lokalnym przekroczy jej dotychczasową wysokość.
4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do pracowników pobierających wynagrodzenie ryczałtowe zwiększone o 25%.
5. Stawki podatku funkcyjnego przy równoczesnym pobieraniu dodatku naukowego ulegają zmniejszeniu o kwotę dodatku naukowego, z zastrzeżeniem, że kwota pełnego uposażenia dotychczas pobieranego nie ulegnie obniżeniu.
6. Dodatki określone w ust. 1 wypłaca się zamiast dotychczasowych dodatków funkcyjnych oraz dodatków wyrównawczych do dodatków funkcyjnych.
7. Okólnik niniejszy obowiązuje od dnia 1 września 1948 r.

Nr. Pers. 2/101/3/48.

340

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 6 października 1948 r. w sprawie dodatków służbowych dla funkcjonariuszów administracji państwowej.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 10 września 1948 r. w sprawie dodatków służbowych dla funkcjonariuszów administracji państwowej zarządzam co następuje:

1. Funkcjonariuszom państwowym, którzy pobierają uposażenie co najmniej VIII grupy uposażenia funkcjonariuszów państwowych, przyznaje się dodatki służbowe według następujących stawek:

a) 4.000 zł. miesięcznie
b) 3.000 ,, ,,
c) 2.000 ,, ,,
d) 1.500 ,, ,,

2. Dodatki służbowe określone w ust. 1 otrzymują:

1) w III Instancji

Stawka		Stanowisko		zł. mies.
a)	1)	kierownik referatu podległego naczelnikowi wydziału	—	4.000 zł.
,,	2)	radca	—	4.000 ,,
,,	3)	referent inspekcji kontroli wewnętrznej w urzędach państwowych	—	4.000 ,,
b)	4)	sekretarz Ministra i sekretarz Podsekretarza Stanu	—	3.000 ,,
,,	5)	kierownik kancelarii głównej	—	3.000 ,,
,,	5)	kierownik biblioteki	—	3.000 ,,
,,	7)	samodzielny księgowy wykwalifikowany	—	3.000 ,,
,,	8)	referendarz lub podreferendarz, samodzielnie referujący sprawy	—	3.000 ,,
,,	9)	samodzielny księgowy wykwalifikowany w Centralnym Zarządzie Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego	—	3.000 ,,
c)	10)	kasjer	—	2.000 ,,
,,	11)	kierownik hali maszyn	—	2.000 ,,
,,	12)	intendent	—	2.000 ,,
,,	13)	kierownik kolumny samochodowej	—	2.000 ,,

2) w I i II Instancji administracji państwowej:

Stawka a) 4.000 zł.

1)	dyrektor państwowej szkoły żeglugi śródlądowej	4.000 zł.
2)	kierownik szkoły szybownictwa	,,
3)	kierownik szkoły silnikowej	,,
4)	kierownik obserwatorium meteorologicznego	,,
5)	kierownik sekcji meteorologicznej wyższego rzędu	,,
6)	kierownik okręgowych biur pogody	,,
7)	kierownik doświadczalnych stacji hydrologicznych	,,
8)	zastępca kierownika powiatowego zarządu drogowego	,,

Stawka b) 3.000 zł.

1)	kierownik biblioteki w Centrali Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego	3.000 zł.
2)	radca w wydziale komunikacyjnym w urzędzie wojewódzkim samodzielnie referujący sprawy prawne, organizacyjne, wojskowe lub turystyczne	,,
3)	radca — inżynier w wydziale komunikacyjnym w urzędzie wojewódzkim	,,
4)	radca — technik w wydziale komunikacyjnym w urzędzie wojewódzkim	,,
5)	referendarz — inżynier w wydziale komunikacyjnym w urzędzie wojewódzkim	
6)	samodzielny wykwalifikowany księgowy w wydziale komunikacyjnym w urzędzie wojewódzkim	,,
7)	kontroler ruchu drogowego w wydziale komunikacyjnym w urzędzie wojewódzkim	,,
8)	inspektor w szkole szybownictwa, silnikowej lub w państwowej szkole żeglugi śródlądowej	,,
9)	kierownik wyszkolenia w szkole szybownictwa, silnikowej lub w w szkole żeglugi śródlądowej	
10)	kierownik warsztatów szkolnych w lotnictwie (szkoły szybownictwa i silnikowe)	,,
11)	wychowawca polityczny w szkole szybownictwa, silnikowej lub w szkole żeglugi Śródlądowej	,,
12)	zawiadowca portu lotniczego	,,
13)	radca — inżynier w dyrekcji okręgowej dróg wodnych	,,
14)	radca — technik w dyrekcji okręgowej dróg wodnych	,,
15)	referendarz — inżynier w dyrekcji okręgowej dróg wodnych	,,
16)	radca samodzielnie referujący sprawy prawne, organizacyjne lub wojskowe w dyrekcji okręgowej dróg wodnych	,,
17)	samodzielny wykwalifikowany księgowy w dyrekcji okręgowej dróg wodnych	,,
18)	radca — inżynier w państwowym zarządzie wodnym lub w powiatowym zarządzie drogowym	,,
19)	radca — technik w państwowym zarządzie wodnym lub powiatowym zarządzie drogowym	,,
20)	referendarz — inżynier w państwowym zarządzie wodnym lub w powiatowym zarządzie drogowym	,,

21) radiotelegrafista obsługujący aparaty radiokomunikacyjne w państwowej służbie hydrologiczno - meteorologicznej 3.000 zł.
22) radiotechnik obsługujący centrale: główną, okręgowe i na stacjach zbiorczych w państwowej służbie hydrologiczno - meteorologicznej „
23) mechanik warsztatów mechaniki precyzyjnej i zwykłej w państwowej służbie hydrologiczno-meteorologicznej „
24) mechanik w szkole szybownictwa lub w szkole silnikowej „
25) technik meteorologiczny i hydrologiczny przeprowadzający pomiary w państwowej służbie hydrologiczno-meteorologicznej „
26) laborant laboratoriów specjalnych w państwowej służbie hydrologiczno - meteorologicznej „

Stawka c) — 2.000 zł.

1) referendarz względnie podreferendarz w wydziale komunikacyjnym w urzędzie wojewódzkim samodzielnie referujący sprawy turystyki 2.000 zł.
2) referendarz — technik względnie podreferendarz — technik w wydziale komunikacyjnym w urzędzie wojewódzkim „
3) referendarz względnie podreferendarz w powiatowym zarządzie drogowym samodzielnie referujący sprawy prawne, organizacyjne i personalne „
4) referendarz względnie podreferendarz techniczny w powiatowym zarządzie drogowym „
5) referendarz — technik względnie podreferendarz — technik w dyrekcji okręgowej dróg wodnych „
6) referendarz względnie podreferendarz w państwowym zarządzie wodnym samodzielnie referującym sprawy prawne, organizacyjne i personalne „
7) referendarz względnie podreferendarz techniczny w państwowym zarządzie wodnym „
8) samodzielny księgowy wykwalifikowany w powiatowym zarządzie drogowym lub w państwowym zarządzie wodnym „
9) samodzielny wykwalifikowany księgowy w II i I instancji państwowej służby hydrologiczno-meteorologicznej „
10) radca względnie referendarz samodzielnie referujący sprawy sprawozdań statystycznych lub sprawy obsad w dyrekcji okręgowej dróg wodnych „
11) radca względnie referendarz samodzielnie referujący sprawy płac lub sprawy preliminowania budżetu w dyrekcji okręgowej dróg wodnych „
12) radca względnie referendarz samodzielnie referujący sprawy motoryzacyjno-komunikacyjne w starostwie 2.000 zł.
13) obserwator meteorologiczny w państwowej służbie hydrologiczno-meteorologicznej opracowujący samodzielnie sprawy prognozy pogody „
14) hydrolog kartograf w państwowej służbie hydrologiczno-meteorologicznej opracowujący samodzielnie sprawy hydrologiczne „
15) synoptyk radiotechnik pracujący samodzielnie w zakresie synoptyki i radiotechniki w państwowej służbie hydrologiczno-meteorologicznej „

Stawka d) 1.500 zł.

1) nadzorca dróg i mostów w powiatowym zarządzie drogowym 1.500 zł.
2) nadzorca dróg wodnych i sieci telefonicznej przy drogach wodnych w państwowym zarządzie wodnym „
3) kapitan statku, pogłębiarki, prądówki w państwowym zarządzie wodnym „
4) nadzorca mostów w państwowym zarządzie wodnym. „

Funkcjonariusze wymienieni w stawce d) p-kty 1), 2) i 4) mogą otrzymywać dodatek służbowy również w wypadku, jeżeli pobierają uposażenia w/g IX grupy.

3. Dodatki służbowe, określone w ust. 1 przyznaje się na czas zajmowania stanowiska lub wykonywania funkcji wymienionych w ust. 2 Górna granica płac (w III instancji 25.000 zł. oraz w I i II instancji 18.000 zł) przy przyznawaniu dodatku służbowego obowiązuje.

4. Globalna suma dotychczasowego uposażenia pracowników, pobierających wyjątkowe uposażenie z tytułu wysokich kwalifikacji ulega podwyższeniu tylko o tyle złotych, o ile złotych wkalkulowany w nią dodatek służbowy wraz z uposażeniem zasadniczym, dodatkiem wyrównawczym do uposażenia i ewentualnym dodatkiem lokalnym przekroczy jej dotychczasową wysokość.

5. Dodatek służbowy w zbiegu z dodatkiem naukowym ulega zmniejszeniu o kwotę dodatku naukowego, z zastrzeżeniem, że kwota pełnego uposażenia dotychczas pobieranego nie ulegnie obniżeniu.

6. Wypłata dodatku służbowego nastąpi z § 1 budżetu po zaszeregowaniu uprawnionych pracowników do odnośnych stawek dodatku służbowego.

7. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 września 1948 r.

Nr. Pers. 2/403/15/48

341

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1948 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie zmiany zarządzenia o ryczałtach objazdowych dla nadzorców dróg i mostów pozostających na etacie państwowym.

Na podstawie § 49 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 38, poz 279) zarządzam co następuje:

§ 1.

W § 2 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 lutego 1946 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o ryczałtach objazdowych dla nadzorców dróg i mostów, pozostających na etacie państwowym (Dz. Urz. M. K. Nr 3 poz. 29) w brzmieniu zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 czerwca 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz: 154) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. (1) pkt. 1) kwotę „1.600 zł." zastępuje się kwotą „2.800 zł.";

2) w ust. (1) pkt. 2) kwotę „1.400 zł." zastępuje się kwotą „2.500 zł.";

3) w ust. (1a) kwotę „2,5 zł." zastępuje się kwotą „5 zł.".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 września 1948 roku.

Nr. Pers. 2/111-8/48.

342

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie zmiany zarządzenia o ryczałtach obchodowych dla funkcjonariuszów przydzielonych do nadzoru dróg wodnych.

Na podstawie § 49 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 279) zarządzam co następuje:

§ 1.

W § 2 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 czerwca 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o ryczałtach obchodowych dla funkcjonariuszów przydzielonych do nadzoru dróg wodnych (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 155) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt. 1) kwotę „1.600 zł." zastępuje się kwotą „2.800 zł.";

2) w ust. 1 pkt. 2) kwotę „1.400 zł." zastępuje się kwotą „2.800 zł.";

3) w ust. 2 kwotę „2,5 zł." zastępuje się kwotą „5 zł".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 września 1948 r.

Nr Pers. 2/111-22/48.

343

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 października 1948 r. w sprawie zwrotu pracownikom etatowym i kandydatom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" opłat szkolnych za dzieci uczęszczające do szkół.

Na podstawie § 13 pkt. 4) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (etatowym i kandydatom), zwanym w dalszym ciągu zarządzenia pracownikami, przysługuje zwrot opłat szkolnych za dzieci, uczęszczające do prywatnych lub samorządowych szkół średnich, albo zawodowych, jeżeli:

1) w miejscowości, w której dziecko pracownika uczęszcza do szkoły, w promieniu 5 km nie znajduje się żadna średnia lub zawodowa państwowa szkoła lub

2) istniejący w danej miejscowości państwowy zakład naukowy (średni, zawodowy) nie może z braku wolnych miejsc przyjąć dziecka pracownika.

§ 2.

Szkołami, w rozumieniu niniejszego zarządzenia, są prywatne lub samorządowe szkoły średnie albo zawodowe posiadające zezwolenie władz szkolnych na nauczanie.

§ 3.

Jako dzieci, za które przysługuje pracownikowi prawo do zwrotu opłat szkolnych, uważa się pozostające na utrzymaniu pracownika:

1) dzieci ślubne, nieślubne, przysposobione i pasierbów;

2) dzieci innych rodziców, które są sierotami po ofiarach wojny, jeżeli uczęszczają do szkół, wskazanych w § 2, a pracownik otrzymuje na nie dodatek (zasiłek) rodzinny.

§ 4.

Jako opłaty szkolne uważa się ustalone przez dyrekcje odnośnych szkół opłaty za pobieranie

nauki; dobrowolne opłaty (na pomoce naukowe, remonty, na rzecz kół rodzicielskich itp.) nie są opłatami szkolnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia i nie podlegają zwrotowi.

§ 5.

Opłaty szkolne podlegają zwrotowi do wysokości 200 (dwieście) zł. miesięcznie za dziecko (§ 3), za miesiące, za które pracownik wniósł opłaty szkolne (§ 4) oraz ma prawo do uposażenia z funduszów przedsiębiorstwa „P.K.P."

§ 6.

Zwrotu opłat szkolnych dokonywa jednostka organizacyjna, likwidująca pracownikowi uposażenie, przez listę płac; wypłata następuje z dołu za ubiegłe półrocze szkolne, łącznie z wypłatą uposażenia, należnego pracownikowi, mianowicie:

za I półrocze szkolne (wrzesień-styczeń) — łącznie z wypłatą uposażenia, należnego za m-c kwiecień,
za II półrocze szkolne (luty-sierpień) — łącznie z wypłatą uposażenia, należnego za m-c październik.

§ 7.

1. W celu zwrotu opłat szkolnych pracownik jest obowiązany złożyć swemu zwierzchnikowi służbowemu:
1) wraz z wnioskiem o zwrot opłat szkolnych za I półrocze szkolne:
a) zaświadczenie miejscowej władzy państwowej lub samorządowej, stwierdzające, że w miejscowości, w której dziecko pracownika uczęszczało do szkoły, w promieniu 5 km nie znajduje się żadna średnia lub zawodowa szkoła, lub
b) zaświadczenie kierownictwa państwowego zakładu naukowego (średniego, zawodowego), istniejącego w danej miejscowości, stwierdzające, że dziecko pracownika nie mogło być z braku wolnych miejsc przyjęte do tego państwowego zakładu naukowego, oraz
c) zaświadczenie, w/g załączonego wzoru, kierownictwa prywatnej lub samorządowej szkoły średniej lub zawodowej, do której uczęszczało dziecko pracownika, stwierdzające, że pracownik wniósł opłatę za naukę dziecka za ubiegłe półrocze szkolne;
2) wraz z wnioskiem o zwrot opłat szkolnych za II półrocze szkolne — zaświadczenie wymienione w ust. 1 pkt. 1) lit. c).

2. Zwierzchnicy służbowi pracowników przesyłają jednostce organizacyjnej, likwidującej pracownikom zwrot opłat szkolnych (§ 6), złożone przez pracowników zaświadczenia (§ 7 ust. 1 pkt. 1) i 2).

§ 8.

Kwoty z tytułu wypłat zwrotu opłat szkolnych pracownikom:
1) kolei normalnotorowych (rozdz. 1 — 8a budżetu P.K.P.) — należy zaliczać na rozdz. 9, § 1a, poz. 4 budżetu przedsiębiorstwa „P.K.P.";
2) kolei wąskotorowych (rozdz. 10 budżetu P.K.P.) — należy zaliczać na rozdz. 10 § 8 poz. 4 budżetu przedsiębiorstwa „P.K.P.";
3) funduszu inwestycyjnego i przedsiębiorstw pomocniczych P.K.P. — należy zaliczać na kredyty, z których pracownicy otrzymują wynagrodzenie.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1947 r., przy czym kwoty należne pracownikom z tytułu zwrotu opłat szkolnych za naukę dzieci w roku szkolnym 1947/48, winny być wypłacone jednorazowo po przedstawieniu zaświadczeń wymienionych w § 7.

Nr Pers. 2/434/3/48.

Załącznik
do zarządzenia M. K. z dnia 22.X. 1948 r.
Nr Pers. 2/434-3/48 r.

Nazwa prywatnej lub samorządowej szkoły średniej albo zawodowej, do której uczęszcza dziecko pracownika.

Wzór

. . . . dnia . . 194 . .
(miejscowość)

Zaświadczenie.

Dyrekcja (Kierownictwo) . . . .
(nazwa zakładu naukowego, do którego uczęszcza dziecko pracownika)
zaświadcza, że Obywatel (nazwisko i imię pracownika) pracownik przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", zatrudniony w (wymienić urząd P.K.P. i miejsce pracy), wniósł opłatę za naukę dziecka (wymienić nazwisko i imię dziecka pracownika) za miesiące (wymienić miesiące kalendarzowe) 194 r. w wysokości po . . . (słownie) . . . . zł. miesięcznie

Zaświadczenie niniejsze wydaje się Ob. (nazwisko i imię pracownika) celem przedstawienia Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w . . . . . .

Pieczęć i podpis kierownika szkoły

UWAGI:
1) zaświadczenie wypełnia zakład naukowy, do którego uczęszcza dziecko pracownika;
2) wszelkie zmiany i poprawki w zaświadczeniu są niedopuszczalne;
3) pracownik jest obowiązany przedstawić swemu zwierzchnikowi służbowemu zaświadczenie:
za I półrocze szkolne (wrzesień-styczeń) do dnia 15 lutego oraz
za II półrocze szkolne (luty-sierpień) do dnia 15 sierpnia;
4) zwierzchnik służbowy pracownika jest obowiązany bezzwłocznie przedstawić zaświadczenie jednostce organizacyjnej, likwidującej pracownikowi zwrot opłat szkolnych.

344

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 22 października 1948 r., w sprawie zwrotu pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", zatrudnionym na podstawie umowy o pracę, opłat szkolnych za dzieci uczęszczające do szkół.

Przyznaję z ważnością od dnia 1 września 1947 r. pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", zatrudnionym na podstawie umowy o pracę (umownym — stałym i sezonowym) i będącym członkami Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych R. P. (Z.Z.K.), prawo do zwrotu opłat szkolnych za dzieci uczęszczające do szkół, na zasadach i warunkach ustalonych w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 22 października 1948 r. dla pracowników etatowych i kandydatów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. Urz. M.K. str. 18 poz. 343).

Nr Pers. 2/434/4/48.

DZIAŁ RUCHU KOLEJOWEGO

345

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1948 r. o zmianie § 18 „Przepisów o doniesieniach i przeprowadzaniu dochodzeń w sprawach wypadków i ważniejszych wydarzeń kolejowych Nr R 3".

Niniejszym zarządzam:

W § 18 (ustęp wstępny) „Przepisów Nr R 3" w wierszu 9 od góry skreśla się wyrazy: „stawia wniosek co do wymiaru kary" i na ich miejsce zamieszcza się wyrazy: „wyraża opinię co do sposobu ukarania".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr IV. 4/212/20/48.

346

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 2 listopada 1948 r. w sprawie ustalenia wytycznych klasyfikowania jednostek wykonawczych służby ruchu i handlowo-taryfowej.

Postanowienia ogólne.

1. Zaszeregowania jednostek wykonawczych służby ruchu i handlowo-taryfowej do poszczególnych klas, dokonuje się przez zastosowanie przeliczenia czasu pracy wykonanej przez te jednostki w ciągu jednego dnia w poszczególnych gałęziach pracy jednej i drugiej służby lub ilości n. p.: ilość pociągów przepuszczonych (odprawionych), ilość wagonów w obrocie, na jednostki klasyfikacyjne. Przyjmuje się, że jednostką klasyfikacyjną dla oceny pracy w służbie ruchu i handlowej, jest 0,5 godziny czasu zużywanego na wykonanie wszystkich czynności, zachodzących w pracy przepuszczenia pociągu na linii jednotorowej przez stację pośrednią, niewyposażoną w urządzenia techniczne, zabezpieczające ruch pociągów, o ręcznym przestawianiu zwrotnic.

2. W dążności do najbardziej sprawiedliwej oceny pracy ruchowej lub handlowej oraz mając na względzie różne natężenia pracy w poszczególnych miesiącach, należy ustalić średnio dzienne dane, wypośrodkowane przez zsumowanie poszczególnych wyników, przyjętych jako składowe do klasyfikowania za 4 miesiące, charakteryzujące przeciętne natężenie pracy: luty, maj, sierpień i listopad. Zsumowane poszczególne wyniki pracy w tych 4-ch miesiącach należy podzielić przez 120 t. zn. (4×30), a otrzymane ilorazy przewartościować na jednostki klasyfikacyjne i następnie dodać do siebie. W przypadkach gdy, z powodów warunków lokalnych, dana praca nie może być przeliczona na podstawie pełnych jednostek, lecz tylko ich ułamków, wówczas średnio dzienny wynik ilości lub pracy, przyjętej jako składowa w ocenie klasyfikacyjnej, należy pomnożyć przez ustalony dla danej pracy (ilości) ułamek jednostki. O ile iloczyn zawierać będzie ułamek, wynoszący 0,5 i więcej, należy zaokrąglić go wzwyż do pełnej jednostki. Np. stacja przepuszcza na dobę 48 pociągów. Warunki lokalne powodują że praca przepuszczania jednego pociągu nie jest równa jednostce klasyfikacyjnej, a tylko 0,7 jednostki, wobec tego 48×0,7 = 33,6 czyli 34 jednostek. Ułamków poniżej 0,5 jednostki nie uwzględnia się.

Zasady klasyfikacji pracy ruchowej.

3. W ocenie pracy ruchowej należy, w poszczególnych przypadkach, mieć na uwadze specyficzne lokalne warunki, wpływające lub mogące mieć wpływ na stopień oceny pracy stacji, jak:

1) wyposażenie stacji w blokadę stacyjną i ześrodkowane (centralne) ustawianie zwrotnic;
2) wyposażenie odcinków linii, zbiegających się na stacji w blokadę liniową;
3) wyposażenie stacji w górki przetokowe i inne urządzenia przyśpieszające rozrząd (przetoki);
4) zwiększone czynności na stacji węzłowej, w porównaniu z czynnościami stacji pośredniej której praca przyjęta jest jako podstawa jednostki klasyfikacyjnej. Zwiększona praca stacji węzłowej przejawia się w większej czujności przy ustawianiu jezdni, w trosce o dostawę parowozów i drużyn konduktorskich, w teletechnicznym zbieraniu wykazów sytuacyjnych z odcinków, w trosce o wykonanie dyspozycji wagonowej, w większej ilości wypisywanych rozkazów i zezwoleń na jazdę wózkiem lub drezyną i t. p.;
5) właściwości reprezentacyjne stacji, zachodzą wówczas gdy dana stacja umiejscowiona jest w siedzibie urzędu wojewódzkiego, starostwa, dyrekcji okręgowej kolei państwowych, władz portowo-morskich itp., gdy jest stacją graniczną

państwa lub położoną w wybitniejszej miescowości kuracyjnej;

6) wyższe znaczenie administracyjne z uwagi na dużą ilość zatrudnionego personelu.

4. Właściwości wymienione w ust. 3 w pkt. 1), 2) i 3 wpływają na ustalenie odpowiedniej wielkości miernika dla danej kategorii pracy, właściwości zaś wymienione w pkt. 4), 5) i 6) powodują procentowe zwiększenie ilości klasyfikacyjnych jednostek ruchowych.

5. Jak wyżej nadmieniono, klasyfikowanie całokształtu pracy ruchowej stacji oparte jest na przewartościowaniu na jednostki klasyfikacyjne średnio dziennych wyników ilościowych lub czasów pracy jako składowych, przyjętych do oceny stopnia klasyfikacyjnego stacji.

6. Przyjętymi składowymi, w relacjach dziennych wypośrodkowanych z wyników za 4 miesiące, są:

1) ilość przepuszczonych przez stację pośrednią, a w stacjach węzłowych odprawionych i przyjętych pociągów lub drezyn na prawach pociągów, z uwzględnieniem podziału na rodzaj linii (jedno — lub dwutorowe), ich charakter (bloki liniowe) i rodzaj wyposażenia technicznego stacji np. blokada stacyjna;
2) ilość godzin pracy manewrowej, łącznie z pracą parowozów pociągowych (z wliczeniem czasu obsługi bocznic stacyjnych, parowozowni, elektrowni, warsztatów, nasycalni i tp., obsługi służby drogowej, zasobów, elektrotechnicznej i tp., oraz czasu zużywanego na przestawianie parowozem manewrowym, pociągów zdawczych z parku do parku, o ile nie są prowadzone na podstawie raportów z jazdy);
3) ilość wagonów osobowych i towarowych ujęta w obrocie wagonów;
4) ilość parowozów odczepionych, doczepionych lub zmienionych przy pociągach;
5) ilość nadanych lub przyjętych telegramów kolejowych, państwowych lub prywatnych, przeliczonych na telegramy 10-słowne, bez wliczania telegramów pociągowych, które uwzględnione być winny w ujęciu pracy odprawiania pociągów;
6) ilość personelu przyznanego normowaniem.

7. Przy przeliczeniu wymienionych składowych, jako typowych czynności, na jednostki klasyfikacyjne, zachodzą, w poszczególnych rodzajach pracy różne warunki i stosunki, powodowane rożnorakim wyposażeniem technicznym stacji i przyległych odcinków.

8. W stosunku do jednej jednostki klasyfikacyjnej poprzednio określonej i równającej się 0,5 godz. pracy, liczy się:

1) przepuszczenie jednego pociągu, na linii jednotorowej, przez stację pośrednią, wyposażoną w urządzenia zabezpieczające ruch pociągów, lecz o ręcznym nastawianiu zwrotnic . . . . 0,90 jedn.
2) tak jak w pkt. 1), z wyjątkiem nastawania zwrotnic, które są nastawiane ześrodkowanie (centralnie . . . 0,80 jedn.
3) przepuszczenie jednego pociągu na linii 2-torowej, przez stację pośrednią nie wyposażoną w urządzenia techniczne zabezpieczające ruch pociągów, o ręcznym nastawianiu zwrotnic i zatrudnieniu st. zwrotniczego 0,70 „
4) tak jak w pkt. 3) z tą różnicą, że zwrotnice są ześrodkowane i ryglowane . . . 0,60 „
5) przepuszczanie jednego pociągu, na linii dwutorowej nieblokowanej, przez stację pośrednią, wyposażoną w urządzenia techniczne o ześrodkowym nastawieniu zwrotnic ryglowanych . . . 0,50 „
6) przepuszczenie jednego pociągu, przez stację pośrednią, na linii dwutorowej blokowanej . . . . 0,40 „
7) pół godziny przetaczania parowozem manewrowym:
   a) na stacji nie wyposażonej w górki przetokowe lub inne urządzenia ułatwiające manewry . . . 1,00 „
   b) na stacji wyposażonej w górki przetokowe i inne urządzenia . . . . . 0,25 „
8) pół godziny przetaczania parowozem pociągowym . . . 1,00 „
9) odczepienie lub doczepienie 4-ch parowozów lub zmiana parowozów przy dwu pociągach przechodzących . . . 1,00 „
10) nadanie lub przyjęcie 10 telegramów 10-słownych . . 1,00 „
11) z ilości obrotu wagonów liczy się:
   a) na stacjach pośrednich na każde 15 wag. . . . 1,00 „
   b) na stacjach węzłowych (rozrządowych), przy dziennym obrocie wagonów:
      do 1000 wagonów obrotu, na każde 40 wagonów . . 1,00 „
      ponad 1000 do 1500 wag. obrotu, na każde 50 wagonów . . . . . . 1,00 „
      1500—2000 i wyżej na 60 wagonów . . . . 1,00 „
12) z uwzględnieniem pracy biurowej w sekretariacie, biurze wagonowym, pracy przy wydawaniu deputatu opałowego, inwentarza, odzieży służbowej, materiałów itp., należy liczyć, na każdych 3-ch pracowników normowanych na stacji . . . . 1,00 „

9. Specjalne warunki i okoliczności, powodują procentowe zwiększenie ruchowych jednostek klasyfikacyjnych, obliczonych na podstawie przeliczenia typowych elementów klasyfikacyjnych. Ze sumy tych jednostek należy obliczyć, dla każdej okoliczności oddzielnie, odpowiedni, uznany procent podany niżej, i procenty te, razem wziąwszy, dodać do tej ilości jednostek, która była podstawą obliczenia procentu. W ten sposób powstanie ogólna ilość jednostek, wynikających z pracy służby ruchu, kwalifikująca stację (pracę ruchową) do danej grupy kwalifikacyjnej, względnie klasy.

10. W razie łącznego klasyfikowania służby ruchu i służby handlowej, jednostki, uzyskane z pracy służby ruchu, po ewent. procentowym zwiększeniu ich, należy uzupełnić jednostkami uzyskanymi z pracy służby handlowej i dopiero wtedy uzyska się ogólną ilość jednostek klasyfikacyjnych, na podstawie których nastąpi zaszeregowanie stacji do odpowiedniej klasy.

11. Procentowe zwiększenie jednostek ruchowych klasyfikacyjnych wynosi:

1) w przypadku przyznania stacji właściwości reprezentacyjnych od . . . . 10 — 25%
2) w przypadku przyznania stacji wyższego znaczenia administracyjnego, co winno nastąpić wówczas, gdy stacja zatrudnia ponad 200 pracowników, zwiększenie wynosi . . 10%
3) w przypadku odgałęzienia się linii ze stacji a tym samym zwiększenia pracy stacji, należy, na każdy odgałęziający się kierunek, ponad dwa zasadnicze, zwiększyć otrzymaną ilość jednostek pociągowych o 10%

12. Do stacji I klasy z naczelnikami na czele zalicza się stacje wymienione w schemacie etatowych stanowisk pracowników P.K.P. (Dz. Urz. M. K. z 1946 r. Nr 6 poz. 83), do stacji I klasy z zawiadowcami na czele — stacje osiągające ponad 360 jednostek klasyfikacyjnych, do stacji II klasy — stacje osiągające od 121—360 jednostek klasyfikacyjnych, do stacji III kl. — stacje osiągające od 61 — 120 takich jednostek i do stacji IV klasy — stacje o mniej niż 61 jednostkach kwalifikacyjnych.

Zasady klasyfikacji pracy handlowej.

13. Dla celu klasyfikowania pracy handlowej należy wybrać typowe elementy pracy, które, jako składowe klasyfikacyjne, umożliwią ocenę jej natężenia. Tymi składowymi, ilustrującymi wielkość wysiłku a tym samym pozycję w rzędzie podobnych prac, są niżej podane czynności (przy których w nawiasach podane są mierniki czasu wykonywania poszczególnych czynności), których średnio dziennie ilości winny być obliczane w sposób podany w ust. 15.

14. Do wymienionych w ust. 13 składowych należy zaliczyć:

1) dzienną ilość sprzedanych biletów kartonowych (1 bilet = 1 minuta), blankietowych (5 minut), okresowych (1,5 minuty),
2) dzienną ilość kwitów bagażowych (4 minuty na obliczenie i wypisanie kwitu + średnio 10 minut na przewiezienie i załadowanie, razem 14 minut), listów ekspresowych (8 minut obliczenie i wypisanie + średnio 10 minut przewiezienie i załadowanie, razem 18 minut), dopłat (3 minuty) i kwitów opłat dodatkowych (3 minuty);
3) dzienną ilość nadanych przesyłek mleka (2 minuty);
4) dzienną ilość presyłek pośpiesznych, nie masowych (ekspedycyjne czynności zasadnicze 20 minut), masowych (12 minut);
5) dzienną ilość przesyłek nadania:
   a) drobnicowych normalnych (18 minut) masowych (12 minut), gospodarczych (8 minut);
   b) całowagonowych normalnych (18 minut), masowych (12 minut), gospodarczych (8 minut);
6) dzienną ilość ton przeładunku drobnicy (przeładunek i tory w warunkach niekorzystnych 60 minut, średnich 50 minut, dobrych 41 minut, na stacji granicznej państwa 80 minut);
7) ilość normowanego personelu handlowego (na każdych 3-ch pracowników 1 jednostka).

15. Posiadając wymagane, średniodzienne ilości dokonywanych prac i ich czasowe mierniki, należy każdą, poszczególną ilość danej czynności pomnożyć przez miernik, a tym samym zamienić na czas. Otrzymany iloczyn należy podzielić przez jednostkę klasyfikacyjną t. j. 30 minut by otrzymać pewną ilość jednostek, przypadającą na daną czynność.

16. Ułamek jednostki, wynoszący 0,5 i więcej należy liczyć jako pełną jednostkę; ułamków poniżej 0.5 jednostki nie bierze się pod uwagę. Po zsumowaniu wszystkich jednostek, wynikających z poszczególnych czynności, otrzyma się ogólną ilość jednostek klasyfikacyjnych, typujących daną jednostkę służby handlowej do odnośnej klasy, która jest różną aniżeli w służbie ruchu. Z uwagi na to, że praca handlowa pod względem administracyjnym tylko na dużych stacjach działa samodzielnie, podczas gdy, bardzo często, na stacjach średnich kierowana jest przez zawiadowcę stacji, jako rachunkozdawcę, oraz częściowo wykonywana przez pracowników służby ruchu, na stacjach zaś małych całkowicie wykonywana jest przez tych ostatnich — pracę handlową dzieli się tylko na dwie klasy, mianowicie I i II klasę.

17. Do I klasy zalicza się jednostki służby handlowej wykazujące 200 jednostek klasyfikacyjnych i więcej, do II klasy — jednostki służby handlowej posiadające mniej niż 200 jednostek klasyfikacyjnych.

18. Funkcje handlowe, wykonywane przez pracowników służby ruchu, oddają swe jednostki klasyfikacyjne na rzecz pracy ruchowej, która, pod względem przyznania jej odpowie-

dniej klasy, oceniana jest łącznie z pracą handlową.

19. Zauważa się, że granice jednostek klasyfikacyjnych między poszczególnymi klasami, nie mogą być sztywne, że mogą zdarzać się przypadki, iż zależnie od specyficznych okoliczności, zachodzących w odniesieniu do pewnej jednostki służbowej, jednostka ta będzie zaliczona do klasy niższej, aniżeli to wynika z ilości posiadanych przez nią jednostek klasyfikacyjnych lub do klasy wyższej, pomimo niepełnej ilości jednostek klasyfikacyjnych. W takich przypadkach należy sprawę oceniać indywidualnie w odniesieniu do stacji, w zależności od tego, jaki rodzaj czynności, wzgl. pracy spowodował zwiększenie ilości jednostek, a przede wszystkim, czy nadwyżka jednostek jest natury ruchowej, czy też handlowej, gdyż praca ruchowa, mająca związek z bezpieczeństwem ruchu pociągów, winna w tych przypadkach majoryzować pracę handlową mimo to, że ta ostatnia w istocie swej, jest przodującym czynnikiem utrzymania kolei.

Terminy składania wniosków reklasyfikacyjnych.

20. Na podstawie podanych w niniejszym okólniku zasad i mierników pracy D. O. K. P. przeprowadzą badania pracy wszystkich stacji k. p. i jednostek wykonawczych służby handlowej co trzy lata w terminie do 31 grudnia i wnioski reklasyfikacyjne przedstawią M. K. do zatwierdzenia według oddziałów i układu alfabetycznego według załączonego wzoru. Pierwszy raz należy zgłosić wnioski 31 grudnia 1951 r.

21. Przedstawianie osobnych wniosków do Ministerstwa Komunikacji o przeniesienie stacji do wyższej klasy jest dopuszczalne tylko w przypadkach conajmniej dwukrotnego zwiększenia się pracy stacji w stosunku do okresu poprzedniego.

Załącznik do okólnika M. K. z dnia 2.11. 1948 r. Nr. IV/1/108/8/48.

Wzór.

D. O. K. P. w ....
Oddział Ruchowo-Handlowy
w ....

DANE do klasyfikowania jednostek wykonawczych służby ruchu i handlowo-taryfowej

L. p.	Nazwa stacji (w porządku alfabetycznym)	Dotychczasowa klasa w/g zarządzenia Ministra Komunnikacji				Ilość dziennych jednostek pracy w/g mierników					ilość kierunków	Ilość zatrudnionego personelu			Wniosek DOKP co do zakwalifikowania stacji do klasy	Decyzja Min. Kom.
		stacji	ekspedycji	kasy stacyjn.		ruchowych	handlowych	administracyjnych	reprezentacyjnych	razem		ruchowego	handlowego	razem		

DZIAŁ BUDOWY I UTRZYMANIA KOLEI.

347

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 listopada 1948 r. o utworzeniu i zakresie działania warsztatów uczniowskich w warsztatach drogowych kolei państwowych.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W zależności od miejscowych warunków, a to: pomieszczeń i urządzeń warsztatowych, ilości personelu szkolącego, ilości uczniów, oraz istnienia w danej miejscowości średniej szkoły zawodowej dla teoretycznego szkolenia uczniów, może być w warsztatach drogowych k. p. utworzony na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji, warsztat uczniowski, równorzędny z sekcją warsztatową w tych warsztatach.

§ 2.

W związku z przepisem § 1 wprowadza się następujące zmiany w statucie organizacyjnym warsztatów drogowych k. p., stanowiącym załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 15 czerwca 1946 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 8, poz. 113):

1) w § 1 pkt. 11) otrzymuje brzmienie:
„11) przygotowanie kadr fachowych personelu służby drogowej przez szkolenie uczniów.";

2) w § 2 po ust. 7 dodaje się nowy ustęp 8 o brzmieniu:
„8. W zależności od miejscowych warunków, a to: pomieszczeń i urządzeń warsztatowych, ilości personelu szkolącego, ilości uczniów, oraz istnienia w danej miejscowości średniej szkoły zawodowej dla teoretycznego szkolenia uczniów, może być w warsztatach drogowych k. p. utworzony, na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji, warsztat uczniowski, równorzędny z sekcją warsztatową w tych warsztatach."; w związku z tym numerację dotychczasowego ust. „8" zmienia się na „9";

3) w § 3 w ust. 3 na końcu zamiast kropki kładzie się średnik i dodaje się pkt. 10) o brzmieniu:
„10) czuwa nad moralnym i obywatelskim wychowaniem oraz technicznym wyszkoleniem uczniów warsztatowych.";

4) w § 3 ust. 5 w pkt. 4) po wyrazie „przyjmuje" dodaje się wyrazy „w ramach ilościowego kontyngentu ustalonego przez Biuro Personalne M. K.";

5) w § 5 ust. 2 w pkt. 11) na końcu kasuje

się średnik i dodaje wyrazy „w porozumieniu z kierownikiem warsztatu uczniowskiego.";

6) w § 7 po ust. 5 dodaje się nowy ust. 6 o brzmieniu:
„6. Postanowienia niniejszego paragrafu nie odnoszą się do warsztatu uczniowskiego (§§ 7a i 8a)";

7) po § 7 dodaje się nowy § 7a o brzmieniu:

„§ 7 a.

Warsztat uczniowski.

1. Do zakresu działania warsztatu uczniowskiego należy:
1) szkolenie praktyczne dla służby drogowej kadr spośród uczniów przyjętych na naukę zawodu do warsztatu uczniowskiego;
2) współudział z kierownictwem odpowiedniej średniej szkoły zawodowej w szkoleniu teoretycznym uczniów.

2. Zakres szkolenia praktycznego uczniów w warsztacie uczniowskim ustalają osobne przepisy zatwierdzone przez Ministra Komunikacji.";

8) w § 8 pkt. 12) otrzymuje brzmienie:
„12) prowadzi fachowe pouczanie podległych pracowników oraz wyszkolenie uczniów warsztatowych w ostatnim roku praktyki;";

9) w § 8 pkt. 13) zamiast wyrazów „w sensie fizycznym i moralnym" dodaje się wyrazy „przydzielonymi do powierzonej mu sekcji dla ukończenia praktyki warsztatowej;";

10) po § 8 dodaje się nowy § 8a o brzmieniu: niu:

„§ 8a.

Kierownik warsztatu uczniowskiego.

1. Na czele warsztatu uczniowskiego stoi kierownik, mianowany i zwalniany przez dyrektora kolei państwowych.

2. Kierownik warsztatu uczniowskiego:
1) podlega bezpośrednio naczelnikowi warsztatów i jest przed nim odpowiedzialny za prowadzenie powierzonego mu warsztatu uczniowskiego w zakresie szkolenia uczniów, polecenia jednak służbowe otrzymuje także od zastępcy naczelnika w granicach jego kompetencji;
2) sprawuje bezpośredni nadzór nad powierzonymi jego pieczy uczniami, w szczególności:
a) czuwa nad fachowym wyszkoleniem uczniów,
b) dba o regularne uczęszczanie uczniów na naukę w średnich szkołach zawodowych,
c) dba o wychowanie moralne i obywatelskie uczniów,
d) czuwa nad bezpieczeństwem pracy uczniów,
e) czuwa nad bezpieczeństwem i sprawnością urządzeń w warsztacie uczniowskim,
f) czuwa nad bezpieczeństwem pożarowym i stanem technicznym przyrządów przeciwpożarowych, znajdujących się w warsztacie uczniowskim,
g) czuwa nad ochroną mienia warsztatu uczniowskiego,
h) czuwa nad utrzymaniem porządku i czystości w warsztacie uczniowskim,
i) czuwa nad należytym utrzymaniem inwentarza i narzędzi oraz nad ich przechowaniem, nad zaopatrzeniem uczniów w potrzebne materiały i narzędzia oraz nad oszczędnym i należytym ich używaniem w czasie pracy uczniów,
j) czuwa nad należytym utrzymaniem pomocy naukowych, które służą uczniom warsztatowym do szkolenia,
k) dba o to, aby uczniów po ukończeniu praktyki zawodowej w warsztacie oraz po ukończeniu nauki praktycznej w średniej szkole zawodowej zgłoszono do egzaminu czeladniczego,
l) wydaje opinię o uczniach;
3) decyduje, pod osobistą odpowiedzialnością, w sprawach przekazanych jego kompetencji przez naczelnika warsztatów;
4) ma prawo wydawać pod osobistą odpowiedzialnością zarządzenia przekraczające przekazane mu przez naczelnika warsztatów kompetencje w przypadkach nagłych, zagrażających bezpieczeństwu urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu, obowiązany jest jednak zawiadamiać o tym bezzwłocznie naczelnika warsztatów.

3. Kierownika warsztatu uczniowskiego nieobecnego na służbie zastępuje pracownik wyznaczony przez naczelnika warsztatów na wniosek kierownika warsztatu uczniowskiego. Na okres zastępstwa przechodzi na zastępującego zakres działania i odpowiedzialność służbowa kierownika warsztatu uczniowskiego".

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

DZIAŁ MECHANICZNO - KOLEJOWY

348

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 1 września 1948 r. o „Warunkach technicznych dostawy dla P. K. P. stalowych elektrod do ręcznego spawania łukowego".

Zatwierdzam „Warunki techniczne dostawy dla P. K. P. stalowych elektrod do ręcznego spawania łukowego nr M. 64", które ukażą się w osobnym wydaniu.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

Nr. VI 5/426-3-48.

349

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 27 lipca 1948 r. w sprawie „Warunków technicznych dostawy manometrów dla P. K. P."

Ministerstwo Komunikacji wprowadza w życie z dniem 1 września 1948 r. „Warunki techniczne dostawy manometrów dla P. K. P. Nr M63", które ukażą się w osobnym wydaniu.

Nr. VI-5/426—3—48.

350

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 2 listopada 1948 r. w sprawie reklamowania usterek stwierdzonych w dostarczonym taborze kolejowym, jego częściach składowych i innych materiałach.

Niniejszym poleca się stosować następujący tryb postępowania przy reklamowaniu usterek, stwierdzonych w dostarczonym taborze kolejowym, jego częściach składowych oraz innych materiałach kolejowych:

1. Wszelkie braki, ujawniające się w taborze kolejowym w okresie gwarancyjnym, dyrekcje okręgowe kolei państwowych powinny reklamować u dostawców, powiadamiając przede wszystkim o reklamacji komisarza odbiorczego M. K. urzędującego przy wytwórni dostawcy.
2. W reklamacjach, kierowanych przez DOKP do wytwórni taboru kolejowego, powinna być podana data odbioru zakwestionowanej jednostki taboru względnie jego części składowej, data ujawnienia usterki i dokładny jej opis.
3. Badania ujawnionych przez DOKP usterek dokonać powinna na miejscu komisja, w skład której wchodzi: delegat reklamującej DOKP, przedstawiciel wytwórni oraz komisarz odbiorczy MK przy danej wytwórni taboru kolejowego.
4. Odpisy wszelkich pism, wysyłanych w toku odnośnej pertraktacji z wytwórnią taboru DOKP powinny przesyłać każdorazowo do zainteresowanego komisarza odbiorczego MK względnie zapraszać go do osobistego wzięcia udziału w tych pertraktacjach.
5. Zwracanie się DOKP do Ministerstwa Komunikacji jest dopuszczalne jedynie w tym przypadku, jeżeli wytwórnia nie wypełni słusznych żądań dyrekcji. Ponad to dyrekcje obowiązane są zawiadamiać Ministerstwo Komunikacji i komisarza odbiorczego MK o wszelkich wadach konstrukcyjnych lub materiałowych, występujących w ruchu, albo ujawniających się przy naprawie taboru, które zdaniem dyrekcji wymagają zmiany konstrukcji lub rodzaju stosowanych materiałów konstrukcyjnych. Poza tym DOKP zawiadamia (w odpisach) Ministerstwo Komunikacji o wszystkich poważniejszych usterkach w nowozbudowanym taborze.
6. W ten sam sposób (ust. 1 — 5) należy postępować z reklamacjami, dotyczącymi materiałów konstrukcyjnych, oddzielnych części składowych taboru i części nawierzchni zamawianych przez M. K. i DOKP a odbieranych przez komisarzy odbiorczych MK. w hutach i wytwórniach. W razie więc stwierdzenia przy odbiorze ilościowym, względnie przy obróbce lub montażu, jakichkolwiek usterek w dostarczonych półfabrykatach, materiałach lub częściach nawierzchni, jak również w razie uznania, że z punktu widzenia przepisów o gwarancji przedwcześnie zużyte, uszkodzone i wycofane z użycia materiały lub części podlegają wymianie na nowe, powinna właściwa DOKP postępować w sposób, podany w ust. 1 — 5. Przy reklamowaniu usterek DOKP powinny powoływać się każdorazowo na Nr zaświadczenia odbioru i podawać wybitą na reklamowanych materiałach i częściach liczbę orientacyjną wytwórni, oraz znaki przewidziane w warunkach technicznych dostawy tych materiałów i części. Odpisy wszelkich dalszych pism do huty lub wytwórni dostawcy, dotyczących reklamacji co do dostarczonego taboru, materiałów i części, należy przesyłać również do wiadomości właściwemu komisarzowi odbiorczemu M. K.
7. Wszelkie wysyłane do huty lub wytwórni uszkodzone materiały lub części dla zbadania i wyjaśnienia przyczyn uszkodzeń, powinny być wysyłane pod adresem komisarza odbiorczego M. K., do którego rejonu huta ta lub wytwórnia jest przydzielona, o czym oczywiście zainteresowany dostawca (huta lub wytwórnia) powinien być przez reklamującego uprzednio bezpośrednio powiadomiony.
8. Komisarz odbiorczy MK obowiązany jest brać osobisty udział w przeprowadzanych przez hutę lub wytwórnię badaniach. Badania takie mogą być potrzebne przy reklamacjach w tych przypadkach, jeżeli przyczyny usterki nie można stwierdzić na podstawie samych tylko oględzin.

9) Wyniki komisyjnych badań i wnioski powinny być przesłane każdorazowo za pośrednictwem komisarza odbiorczego MK do tej DOKP, która reklamowała dany materiał lub daną część. Reklamacje usterek taboru i jego części składowych, materiałów konstrukcyjnych oraz części nawierzchni, zakupionych przez MK w wytwórniach zagranicznych, należy załatwiać tylko za pośrednictwem Ministerstwa Komunikacji.

Nr. VI-5/321-14—48

DZIAŁ OCHRONY KOLEI.

351

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 października 1948 r. o nadaniu Regulaminu Samodzielnemu Wydziałowi Ochrony Kolei w Ministerstwie Komunikacji.

Powołując się na postanowienia § 6 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1948 r. o organizacji służby ochrony kolei (Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 196) — nadaję Samodzielnemu Wydziałowi Ochrony Kolei w Ministerstwie Komunikacji Regulamin, który stanowi załącznik niniejszego zarządzenia.

Regulamin wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. I-1-115/6—48.

Załącznik zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 października 1948 r. Nr. I-1-115/6/48.

Regulamin

Samodzielnego Wydziału Ochrony Kolei w Ministerstwie Komunikacji.

§ 1.

Naczelnik Samodzielnego Wydziału Ochrony Kolei w M. K.

1. Na czele Samodzielnego Wydziału Ochrony Kolei w M. K., zwanego w dalszym ciągu „Samodzielnym Wydziałem", stoi naczelnik, mianowany i zwalniany przez Ministra Komunikacji.

2. Naczelnik Samodzielnego Wydziału:
1) podlega bezpośrednio Ministrowi Komunikacji;
2) sprawuje naczelne kierownictwo i nadzór nad służbą ochrony kolei (S. O. K.) w przedsiębiorstwie P. K. P. i decyduje w sprawach z zakresu działania Samodzielnego Wydziału (§ 4), z wyjątkiem spraw zastrzeżonych Ministrowi Komunikacji, dyrektorowi Biura Pers. i innym organom w M. K.;
3) posiada w odniesieniu do podległych jednostek służbowych na linii i do pracowników podległej służby na linii w sprawach finansowo-gospodarczych, rachunkowych i personalnych kompetencje takie, jak dyrektor departamentu liniowego (fachowego) M. K. w stosunku do podległej służby liniowej.

3. Naczelnik Samodzielnego Wydziału może przekazać zastępcy (§ 2) część decyzji i czynności wynikających z jego kompetencji, z wyjątkiem spraw zasadniczych.

§ 2.

Zastępca naczelnika Samodzielnego Wydziału.

1. Do pomocy naczelnikowi Samodzielnego Wydziału jest przydzielony zastępca, mianowany i zwalniany przez Ministra Komunikacji.

2. Zastępca naczelnika Samodzielnego Wydziału:
1) podlega naczelnikowi, jako swojemu bezpośredniemu zwierzchnikowi;
2) wydaje i podpisuje, z upoważnienia naczelnika, decyzje w sprawach przekazanych mu przez naczelnika;
3) rozpatruje ważniejsze projekty załatwień pisemnych przed ich zatwierdzeniem przez naczelnika;
4) zastępuje naczelnika w czasie jego nieobecności na służbie, przejmując wówczas wszystkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbową naczelnika.

§ 3.

Podział Samodzielnego Wydziału na referaty.

Samodzielny Wydział Ochrony Kolei dzieli się na referaty, których ilość, nazwy i skład osobowy zostaną ustalone na zasadach ogólnych obowiązujących w M. K.

§ 4.

Zakres działania Samodzielnego Wydziału.

Do zakresu działania Samodzielnego Wydziału należy (a):

1. W zakresie spraw ogólnych:
1) czuwanie nad przestrzeganiem w działalności S. O. K. obowiązujących przepisów;
2) opracowywanie i wydawanie zarządzeń. rozkazów, przepisów, instrukcji i td. zastrzeżonych M. K. z wyjątkiem o charakterze zasadniczym;
3) przygotowanie projektów załatwień spraw zastrzeżonych Ministrowi Komunikacji;
4) sprawy zwoływania konferencji międzydyrekcyjnych przedstawicieli S. O. K.;
5) opracowywanie spraw S. O. K. interesujących Biuro Wojskowe M. K.;
6) współdziałanie (projekty, wnioski i opinie) w sprawach organizacji S. O. K.;
7) współdziałanie (opinie, wnioski) w sprawach podziału terytorialnego S. O. K.;
8) sporządzanie szczegółowego podziału czynności Samodzielnego Wydziału;
9) sprawy normowania właściwego kontaktu i regulowanie stosunku S. O. K. do innych władz (urzędów) i instytucji państwowych lub samorządowych oraz instytucji i osób prywatnych za wyjątkiem spraw wojskowych, które powinny być załatwiane w porozumieniu z Biurem Wojskowym M. K.;
10) załatwianie spraw S. O. K. poruszanych w prasie, opracowywanie komunikatów dla G. M.;
11) czuwanie nad przestrzeganiem przez podległe jednostki służbowe obowiązujących przepisów, instrukcji, zarządzeń i t. p.;

2. W zakresie spraw finansowo-rachunkowych:
1) opracowywanie rocznych i kwartalnych projektów planów finansowych i gospodarczych;

2) sprawy przydzielania kredytów rzeczowych poszczególnym D. O. K. P.;
3) przygotowywanie szczegółowych programów wykonania planu finansowego;
4) kontrola wykonania planu finansowo-gospodarczego i zarządzanie nadzwyczajnych kontroli i rewizji finansowo-gospodarczych w podległych jednostkach S. O. K.;
5) sprawy udzielania zaliczek pieniężnych do wyliczenia podległym jednostkom służbowym S. O. K.;
6) w stosunku do wszystkich pracowników S. O. K., z wyjątkiem pracowników Samodzielnego Wydziału:
   a) sprawy udzielania jednorazowych nagród pieniężnych, w wysokości ustalonej w osobnym zarządzeniu Ministra Komunikacji, w ramach przydzielonych kredytów;
   b) sprawy udzielania jednorazowych zasiłków w wysokości ustalonej w osobnym zarządzeniu Ministra Komunikacji, w ramach przydzielonych kredytów;
7) sporządzanie sprawozdań rocznych z wykonania planów rocznych finans.-gosp.;
8) stawianie wniosków do Departamentu Finansowego w sprawach przerzutów i przydziałów kredytów dodatkowych;
9) sprawy zatwierdzania zleceń wypłat i pobrań wydanych na Kasę Główną P. K. P.
10) sporządzanie umów i zamówień na roboty i dostawy dokonywane przez podległe jednostki służbowe S. O. K. na kwoty ustalone w osobnym zarządzeniu Ministra Komunikacji;

3. W zakresie spraw personalnych:
1) współudział (opinie i wnioski) w sprawach osobowych pracowników S. O. K., zastrzeżonych do decyzji Ministra Komunikacji lub pozostawionych kompetencji dyrektora Biura Personalnego M. K.;
2) współudział (opinie i wnioski) w sprawach normowania etatów i systemizacji stanowisk w S. O. K.;
3) współudział (opinie i wnioski) w sprawach normowania czasu pracy personelu S. O. K.;
4) wydawanie opinii i stawianie wniosków w sprawach normowania zasad racjonalizacji pracy S. O. K.;
5) sprawy odwołań i zażaleń w ważniejszych sprawach podległych jednostek służbowych, bez naruszenia kompetencji Ministra Komunikacji i dyrektora Biura Personalnego;
6) załatwianie wszystkich innych spraw personalnych, jakie załatwiają departamenty fachowe w stosunku do pracowników podległych służb;
7) udzielanie pracownikom S. O. K. zezwoleń na występowanie w charakterze rzeczoznawców;

4. W zakresie spraw ogólno-gospodarczych:
1) sprawy nadzoru nad gospodarką materiałową i inwentarzową w S. O. K. z punktu widzenia oszczędności;
2) techniczna strona inwentaryzacji w S. O. K.;
3) kontrola stanu umundurowania w S. O. K.
4) dysponowanie i kontrola środków transportowych w S. O. K.

5. W zakresie spraw operacyjnych i uzbrojeniowych:
1) sprawy ustalania systemu ochrony i zabezpieczenia istniejących i planowych urządzeń P. K. P.;
2) sprawy ustalania systemu ochrony porządku na P. K. P.;
3) organizowanie współdziałania z M. O., U. B. i władzami administracji ogólnej i wojskowej; realizowanie współdziałania z władzami administracji wojskowej dokonywane jest w porozumieniu z Biurem Wojskowym M. K.;
4) opracowywanie i planowanie operacji obejmujących więcej niż jedną D.O.K.P.
5) realizowanie zarządzenia Ministra Komunikacji w sprawie kart wstępu i przepustek na terenie P. K. P.;
6) ochrona budynków i urządzeń M. K. i P. K. P., w porozumieniu z Biurem Wojskowym M. K.;
7) kontrola wykonania wydanych zarządzeń operacyjnych w D. O. K. P.;
8) kontrola racjonalnego i ekonomicznego wykorzystania oddziałów lotnych;
9) sprawy fotografowania obiektów P. K. P. w porozumieniu z Biurem Wojskowym M. K.;
10) wprowadzenie ścisłej ewidencji i statystyki wypadków;
11) opracowywanie preliminarza broni i amunicji;
12) prowadzenie ewidencji i rejestracji broni i amunicji;
13) zaopatrywanie w broń i amunicję podległych jednostek S. O. K. zgodnie z etatami;
14) zaopatrywanie w sprzęt uzbrojeniowy wartowni S. O. K.;
15) przeprowadzanie kontroli stanu broni i konserwacji sprzętu uzbrojenia;
16) załatwianie wszelkich innych spraw uzbrojeniowych nieobjętych powyższymi punktami;
17) opracowywanie i prowadzenie sprawozdawczości i statystyki działalności S. O. K.

6. W zakresie wyszkolenia:
1) nadzór nad szkoleniem fachowym i społeczno-wychowawczym S. O. K.;
2) układanie ramowych programów szkolenia dla D. O. K. P. w porozumieniu z Biurem Personalnym M. K.;
3) organizowanie szkolenia w porozumieniu z Biurem Personalnym M K.;
4) organizowanie specjalnych kursów szkoleniowych dla kierowników jednostek S. O. K. w porozumieniu z Biurem Personalnym M. K.;

5) opracowywanie preliminarzy wydatków na szkolenie personelu S. O. K. w porozumieniu z Biurem Personalnym M. K.;
6) udział w komisjach egzaminacyjnych;
7) przeprowadzanie ćwiczeń z zakresu wyszkolenia;
8) zaopatrywanie jednostek S. O. K. w wydawnictwa szkoleniowe i materiał szkoleniowy, pomocniczy;
9) kontrola podległych jednostek służbowych S. O. K. w zakresie wyszkoleniowym;

7. W zakresie dochodzeń:
1) sprawy ustalania metod i sposobów zapobiegania przestępczości na P. K. P.;
2) organizowanie zapobiegania przestępczości na P. K. P.;
3) sprawy wdrażania dochodzeń przeciwko pracownikom S. O. K. zajmującym stanowiska zastrzeżone kompetencji Ministra Komunikacji;
4) nadzór i kontrola nad załatwianiem spraw karnych i dyscyplinarnych pracowników S. O. K. przez podległe jednostki służbowe;
5) kontakt z władzami i instytucjami państwowymi zainteresowanymi w sprawie nadania biegu urzędowego sprawom określonym w pkt. 6);
6) sprawy kierowania spraw pracowników S. O. K. podlegających sądom doraźnym i powszechnym do prokuratora wojskowego P. K. P.;
7) prowadzenie ważniejszych dochodzeń na terenie całego przedsiębiorstwa P. K. P. w sprawach ochrony kolei;
8) rozsyłanie listów gończych za dezerterami S. O. K.;
9) prowadzenie ewidencji przestępczości i sprawozdań przestępczości pracowników S. O. K.;
10) kontrola nakładania grzywien i mandatów karnych przez organa S. O. K.;
11) prowadzenie wszelkich spraw związanych z przestępczością pracowników S. O. K.

DZIAŁ DRÓG KOŁOWYCH.

352

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 14 października 1948 r. w sprawie finansowania odbudowy wiaduktów drogowych nad koleją.

W wyniku zniszczenia podczas działań wojennych wiaduktów drogowych nad koleją, na niektórych bardzo ruchliwych skrzyżowaniach ruch kolejowy i drogowy odbywa się w jednym poziomie. Ponieważ odbudowa zniszczonych wiaduktów leży zarówno w interesie odnośnych zarządów dróg jak i P. K. P., gdyż ułatwi komunikację drogową, jak i kolejową, zwalniając jednocześnie kolej od utrzymywania posterunków na skrzyżowaniach, zarządzam, aby w finansowaniu odbudowy zniszczonych przez działania wojenne wiaduktów drogowych nad koleją wzięły udział zarówno odpowiednio zarządy dróg jak P. K. P.

Koszty odbudowy zniszczonych w czasie działań wojennych wiaduktów drogowych nad koleją, które były zbudowane kosztem P.K.P., a więc w tych przypadkach, gdzie budowana kolej przecięła istniejącą drogę, pokryć winny po połowie P. K. P. i odpowiedni zarząd drogi.

Również w ten sposób należy pokrywać koszty odbudowy tych wiaduktów, co do których brak jest dokumentów, stwierdzających czyim kosztem były one zbudowane.

Wszystkie inne wiadukty drogowe nad koleją, które były zbudowane bez udziału kredytów P. K. P. winny być odbudowane wyłącznie kosztem odpowiedniego zarządu drogi. Przy odbudowie wiaduktów położonych na drogach samorządowych, koszty przypadające na zarząd drogi należy pokrywać z subwencji dla samorządów, przewidzianych w Państwowym Planie Inwestycyjnym na odbudowę mostów drogowych.

Wydziałom komunikacyjnym urzędów wojewódzkich polecam uwzględnić w swoich programach odbudowę wiaduktów drogowych nad koleją i ustalać w porozumieniu z odnośnymi D. O. K. P. potrzebne na ten cel kredyty.

Wykonanie robót, o ile nie nastąpi odmienne porozumienie z zarządem drogi, stanowi obowiązek P. K. P. zgodnie z rozporządzeniem Ministra Robót Publ. i Ministra Kolei z dnia 2 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 65 poz, 641),

Nr IX-M-4/a-4-48.

DZIAŁ HYDROLOGICZNO-METEOROLOGICZNY

353

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie Regulaminu oddziałów Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego.

Na podstawie §§ 8 i 10 statutu organizacyjnego Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego (Monitor Polski z 1947 r. Nr 87, poz. 598) oraz w nawiązaniu do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 października 1947 r. w sprawie utworzenia oddziałów Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego (Dz. Urz. M. K. Nr. 10, poz. 207) zatwierdzam Regulamin oddziałów Państwowego Instytutu Hydrologiczno - Meteorologicznego, stanowiący załącznik niniejszego zarządzenia.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I-1-02/8/48

Załącznik do zarządzenia
Ministra Komunikacji
z dnia 8 listopada 1948 r.
Nr I-1-02/8/48

Regulamin oddziałów Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego.

§ 1.

Oddziały Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego (P.I.H.M.) w skróceniu zwane dalej „oddziałami", wchodzą w skład

wydziałów komunikacyjnych urzędów wojewódzkich.

§ 2.

Obsada oddziałów.

1. Kierownictwo oddziałów sprawują kierownicy oddziałów, mianowani i zwalniani przez Ministra Komunikacji na wniosek dyrektora P.I.H.M.
2. Kierownicy oddziałów podlegają pod względem administracyjnym naczelnikom wydziałów komunikacyjnych, pod względem zaś fachowym podlegają bezpośrednio właściwym organom P.I.H.M.
3. Obsadę fachową oddziałów stanowi odpowiednia ilość pracowników przydzielonych przez Ministra Komunikacji.

§ 3.

Kompetencje kierowników oddziałów.

Do zakresu działania kierowników oddziałów należy:

1) organizowanie, kierownictwo oraz koordynowanie pracy w oddziale oraz w podległych stacjach obserwacyjnych i doświadczalnych jako też usprawnienie techniki i metod pracy, w ramach zasad ogólnych ustalonych przez P.I.H.M.;
2) utrzymanie stałej łączności z podległym im personelem obserwacyjnym i pomiarowym oraz nadzór nad sprawnym funkcjonowaniem całej służby terenowej, z wyjątkiem nadzoru fachowego nad doświadczalnymi stacjami meteorologicznymi;
3) zatwierdzanie projektów załatwień, wniosków, sprawozdań, projektów badawczych itp. składanych dyrektorowi P.I.H.M.;
4) szczegółowy podział czynności między pracowników oddziałów oraz czuwanie nad należytym spełnianiem przez nich obowiązków;
5) podejmowanie inicjatywy w sprawach wchodzących w zakres powierzonego im działu służby i składanie dyrektorowi Instytutu odpowiednich wniosków w tych sprawach;
6) wydawanie decyzji w sprawach fachowych należących do zakresu działania oddziału, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych P.I.H.M.;
7) wydawanie w nagłych wypadkach doraźnych zarządzeń, opinii, względnie udzielanie informacyj, z zakresu służby hydrologicznej i meteorologicznej, przekraczających zasadnicze kompetencje kierowników oddziałów, z natychmiastowym jednak podaniem treści zarządzenia, opinii, względnie informacji dyrektorowi Instytutu;
8) kwalifikowanie i ocenianie pracowników z tytułu bezpośredniego zwierzchnictwa;
9) przedstawianie wniosków o awanse, nagrody, premie, zapomogi itp. dla pracowników oddziałów, podległych stacji doświadczalnych i obserwacyjnych;
10) dysponowanie kredytami w ramach przyznanych sum budżetowych, zgodnie z programem prac;
11) dysponowanie środkami lokomocji przydzielonymi oddziałom;
12) czuwanie nad należytym stosowaniem obowiązujących przepisów, zarządzeń i wskazówek władzy centralnej;
13) wydawanie dyecyzji w sprawach powierzania obserwacji na stacjach obserwacyjnych osobom nie będącym pracownikami P.I.H.M. za wynagrodzeniem umownym;
14) zawieranie umów o roboty i dostawy, w ramach obowiązujących przepisów.

§ 4.

Odpowiedzialność kierowników oddziałów.

Kierownicy Oddziałów są odpowiedzialni za swoją działalność służbową i za całość działalności oddziałów oraz podległych im stacji doświadczalnych i obserwacyjnych:

1) w sprawach fachowych przed właściwymi organami P.I.H.M.;
2) w sprawach administracyjnych — przed naczelnikiem wydziału komunikacyjnego urzędu wojewódzkiego.

§ 5.

Sprawy administracyjne oddziałów.

1. Sprawy administracyjne oddziałów należą do kompetencji urzędów wojewódzkich, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych Ministerstwu Komunikacji i P.I.H.M.
2. Do spraw administracyjnych należą w szczególności sprawy ogólne, sprawy personalne, sprawy administracyjno-gospodarcze, sprawy rachunkowo-budżetowe i czynności kancelaryjne.

§ 6.

Szczegółowy zakres działania oddziałów.

1. Do zakresu działania oddziałów należy:
   1) sprawy organizacji stacyj doświadczalnych hydrologicznych oraz wszystkich stacji obserwacyjnych, nadzór nad tymi stacjami oraz współdziałanie z P.I.H.M. w organizowaniu i nadzorze doświadczalnych stacyj meteorologicznych;
   2) dokonywanie studiów, badań i obserwacyj w powierzonym przez dyrektora P.I.H.M. zakresie;
   3) opracowywanie wniosków i sprawozdań na podstawie materiałów dostarczonych przez stacje według zasad ustalonych przez P.I.H.M.;
   4) współpraca z miejscowymi urzędami i instytucjami zaiteresowanymi w sprawach hydrologicznych w zakresie ustalonym przez dyrektora P.I.H.M.;
   5) wykonywanie wszelkich innych czynności oraz prac z dziedziny hydrologii i meteorologii, zleconych przez dyrektora P.I.H.M.;
   6) zaopatrywanie sieci stacyj obserwacyj-

nych: w sprzęt, przyrządy, druki i materiały, według instrukcji wydanej przez dyrektora P.I.H.M.;

7) udzielanie informacyj zainteresowanym urzędom i instytucjom w sprawach meteorologicznych, w zakresie ustalonym przez dyrektora P.I.H.M.

2. W szczególności do zakresu działania oddziałów z dziedziny hydrologii należą (y):

1) organizowanie, utrzymywanie, administracja, ewidencja, zaopatrywanie i kontrola stacji wodowskazowych i pokrewnych;

2) zbieranie, kontrola, opracowywanie i przygotowywanie do publikacji wyników obserwacji na stacjach wodowskazowych i pokrewnych;

3) wykonywanie wszelkich pomiarów, związanych z zakładaniem i utrzymaniem stacyj;

4) organizowanie, zaopatrywanie, utrzymywanie, administracja, ewidencja i kontrola stacyj wód gruntowych i pokrewnych;

5) zbieranie, kontrola, opracowywanie i przygotowywanie do publikacji wyników obserwacji na stacjach wód gruntowych;

6) opracowywanie planów sygnalizacji i prognozy stanów wody;

7) organizowanie sieci sygnalizacyjnej, prowadzenie służby informacyjnej o stanach wody stałej i powodziowej;

8) współpraca z lokalnymi urzędami i instytucjami w zakresie sygnalizacji i prognozy wezbrań i innych zjawisk hydrologicznych;

9) pomiary hydrometryczne, przepływu, wleczenia, unoszenia, geognostyczne itp., w szczególności:
   a) planowanie i wykonywanie pomiarów,
   b) obliczanie i opracowywanie wyników pomiarów,
   c) zbieranie wszelkich materiałów pomiarowych z tego zakresu, zarówno własnych jak i obcych, systematyzowanie ich i przygotowywanie do publikacji;

10) sprawy katastru wodnego i sił wodnych, w szczególności:
   a) kilometrowanie rzek oraz kartograficzne i terenowe ustalanie ich dorzecza,
   b) zbieranie wszelkich materiałów o rzekach, jak opisów, katalogów, rysunków technicznych, sytuacyjnych, niwelacyjnych, geognostycznych itp., oraz wykazów reperów i ich rzędnych niwelacyjnych,
   c) ewidencja surowych i wykorzystywanych sil wodnych,
   d) wszelkie pomiary w terenie niezbędne dla katastru sił wodnych (przepływy, niwelacja przekrojów podłużnych i poprzecznych oraz sytuacja),
   e) opracowywanie wyników pomiarów, zbieranie obcych sprawozdań z tego zakresu, ich systematyzowanie i przygotowywanie do publikacji.

3. W szczególności do zakresu działania oddziałów z dziedziny meteorologii należą (y):

1) sprawy zakładania stacyj obserwacyjnych, na podstawie planów zatwierdzonych przez dyrektora Instytutu, ich administracja oraz nadzór nad działalnością;

2) zapobieganie i usuwanie przeszkód, mogących spowodować jakiekolwiek nawet najkrótsze przerwy w obserwacjach oraz stałe czuwanie nad jakością i rzetelnością spostrzeżeń;

3) projektowanie w porozumieniu z Instytutem i realizowanie w terenie sieci stacyj sygnalizacyjnych opadowych, stałych i powodziowych, zgodnie z potrzebami sygnalizacji stanów wody;

4) zbieranie, kontrola i przygotowywanie do druku materiałów opadowych.

Tytuły aktów prawodawczych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

354

Dekret z dnia 15 września 1948 r. w sprawie pełnienia czynności w zakresie spraw należących do związków samorządu terytorialnego przez pracowników urzędów administracji ogólnej.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 316).

355

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1948 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych, oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 321).

356

Dekret z dnia 15 września 1948 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 348).

357

Dekret z dnia 29 września 1948 r. o jednorazowej wpłacie na rzecz funduszu A. Społecznego Funduszu Oszczędnościowego.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 358).

358

Dekret z dnia 29 września 1948 r. o zniesieniu urzędu Ministra Aprowizacji.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 360).

359

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 lipca 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o utworzeniu dyrekcji okręgowych dróg wodnych i podległych im organów.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 362).

360

Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 29 lipca 1948 r. o przekazaniu dyrekcjom okręgowym dróg wodnych i państwowym zarządom wodnym sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów w zakresie żeglugi i spławu oraz inspekcji statków i innych obiektów pływających.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 363).

361

Dekret z dnia 6 października 1948 r. o rocie ślubowania ministrów, funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 370).

362

Dekret z dnia 6 października 1948 r. o zmianie granic województwa lubelskiego i województwa warszawskiego.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 371).

363

Dekret z dnia 6 października 1948 r. w sprawie zmiany dekretu z dnia 19 września 1946 r. o zmianie ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 372).

364

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zwolnień i ulg w opłacaniu czynszu za najem lokali mieszkalnych oraz zwolnień od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 374).

365

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. o właściwości władz i postępowaniu przy ustalaniu wysokości czynszu oraz przy wymiarze i ściąganiu wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 375).

366

Rozporządzenie Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 14 września 1948 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 17 lutego 1948 r. w sprawie zakazu wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziem Odzyskanych.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 376).

367

Dekret z dnia 25 października 1948 r. o zmianie ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 381).

368

Dekret z dnia 25 października 1948 r. o zmianie dekretu z dnia 14 maja 1946 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego funkcjonariuszów państwowych.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 382).

369

Dekret z dnia 25 października 1948 r. o zmianie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 383).

370

Dekret z dnia 25 października 1948 r. o sprzedaży nieruchomości Skarbu Państwa, położonej w Opalenicy, powiat Nowy Tomyśl.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 386).

371

Dekret z dnia 25 października 1948 r. w sprawie zmiany dekretu z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 389).

372

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 lipca 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Obrony Narodowej o utworzeniu Zarządu Budowy Państwowych Lotnisk Cywilnych.

(p. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 391).

373

Uchwała Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. w sprawie zmiany statutu organizacyjnego przedsiębiorstwa państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbis".

(p. Monitor Polski Nr. A—66, poz. 486).

374

Okólnik Nr. 27 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1948 r. w sprawie używania ciężarowych pojazdów mechanicznych.

(p. Monitor Polski Nr. A—69, poz. 546).

375

Zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 11 czerwca 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem C.U.P. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zjednoczone Stocznie Polskie".

(p. Monitor Polski Nr. A—70, poz.596).

376

Orzeczenie Nr. 13 Ministra Komunikacji o

przejściu na własność Państwa przedsiębiorstw drogowych.

(p. Monitor Polski Nr. A—72, poz. 629).

377

Uchwała Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zasad udzielania subwencji ze Skarbu Państwa.

(p. Monitor Polski Nr. A—73, poz. 632).

378

Uchwała Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie powołania Komisji Organizacji Administracji Publicznej przy Prezesie Rady Ministrów.

(p. Monitor Polski Nr. A—73, poz. 634).

379

Uchwała Rady Ministrów z dnia 10 września 1948 r. w sprawie przejścia na własność Państwa w zarząd przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" kolei stanowiących własność b. niemieckiej korporacji prawa publicznego „Pommersche Landesbahnen".

(p. Monitor Polski Nr. A—74, poz. 647).

380

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 września 1948 r. w sprawie skreślenia kolei wąskotorowej Nałęczów — Opole z wykazu przedsiębiorstw przejmowanych na własność Państwa.

(p. Monitor Polski A—74, poz. 648).

381

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 22 września 1948 r. w sprawie zmiany zarządzenia o ustanowieniu przymusowego zarządu państwowego nad kolejami elektrycznymi w Zagłębiu Śląsko-Dąbrowskim.

(p. Monitor Polski Nr. A—75 poz. 656).

Adres Redakcji: Ministerstwo Komunikacji ul Chałubińskiego 4, Departament Organizacyjno - Prawny (Wydział Organizacyjno-Ustawodawczy). Telefon wew. M. K. Nr 359.
Adres Administracji: Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji, ul. Chałubińskiego 4. Konto czekowe P.K.O. Nr I-658. — Telef wew. M K. Nr 337.

Do nabycia w Administracji Wydawnictw M. K, w Składnicach taryfowych DOKP. i C. B. T. R. Z. w Bydgoszczy. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie zł 150, półrocznie 300 zł, rocznie 600 zł. Cena każdego numeru zł 35.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3. 12000. Zam. 2917. B-63881.